

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на председателя АСЕН МАНОВ по к.д.№ 14/1997 г.

Намирам, че искането за обявяване за противоконституционни чл.3, ал.1, т.1 и 3 ЗДДБДС е неоснователно.

С тези разпоредби президентът, вицепрезидентът и членовете на Конституционния съд са включени в кръга на лицата, които подлежат на проверка за принадлежност към бившата Държавна сигурност наред с други висши държавни служители като народни представители, министри, висши магистрати и други. Не съществуват никакви аргументи за изключването им от действието на закона. Фигурирането им в кръга на лицата, засегнати от закона, е в съгласие с разпоредбите на чл.6, ал.2 от Конституцията, съгласно която всички граждани са равни пред закона и не се допускат никакви привилегии, основани на лично и обществено положение. Обстоятелството, че изпълнението на закона се възлагало на Министерския съвет и, че преки изпълнители били министърът на вътрешните работи и ръководената от него комисия, всички членове на която са от изпълнителната власт, не дава основание за друг извод. Неоснователно се поддържа от вносителите на искането, че по този начин министърът на вътрешните работи стоял над президента, вицепрезидента и конституционните съдии, което ги поставяло в унижително положение. Евентуалната констатация, че някое от тези лица е сътрудничело на бившата Държавна сигурност, ще го постави в унижително положение в резултат на неговото лично поведение в миналото, а не на действията на комисията или на

министъра, натоварени да извършат проверката и да огласят резултатите от тази проверка.

Ето защо искането, засягащо чл.3, ал.1, т.1 и 3 ЗДДБДС, би следвало да се отхвърли.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Асен Манов